

बसाएं नसोधी यो मनभिन्न सुटुक्क तिमिलार्ई
अर्पण गरें हृदयको फूल चुटुक्क तिमिलार्ई

न निल्लु न ओकल्लु भयो पिरती मलार्ई
सुपारी भए चपाइराख्थें कुटुक्क तिमिलार्ई

फगत एकै नजरमा प्रेमको रोगी बनायौ
औषधी भए पिईदिन्थें घुटुक्क तिमिलार्ई

तिम्रो स्पर्शको आनन्दले मताउने भए मलार्ई
प्रीत सुनार्ई निदाइदिन्थें लुटुक्क तिमिलार्ई

मायाको दरिलो डोरीले नकस धेरै मलार्ई
उमा, आंखा छली भगाइदिन्छु सुटुक्क तिमिलार्ई